

βεντέτα²

βεντέτα², η, ουσ. [<ιταλ. vedetta], καλλιτέχνης ή αθλητής (ιδίως ηθοποιός, τραγουδιστής, τραγουδίστρια, χορευτής, χορεύτρια, ζωγράφος, ποδοσφαιριστής, μπασκετμπολίστας), που έχει αποκτήσει μεγάλο όνομα, μεγάλη φήμη και για το λόγο αυτό έχει γίνει υπεροπτικός, απλησίαστος, ακατάδεχτος η φίρμα: «τώρα που έγινε βεντέτα, δεν καταδέχεται ούτε καλημέρα να μας πει»·

- *κάνει τη βεντέτα*, βλ. φρ. *το παίζει βεντέτα*·

- *παίζει τη βεντέτα*, βλ. συνηθέστ. *το παίζει βεντέτα*·

- *το παίζει βεντέτα*, (και για τα δυο φύλλα) το άτομο για το οποίο γίνεται λόγος, προσποιείται τον ακατάδεκτο, προσποιείται τον πετυχημένο: «απ' τη μέρα που τον έδειξε η τηλεόραση, το παίζει βεντέτα»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας